

ה' מִכְפֶּלֶה, שְׁלֹא הִיְתָה בְּשֵׁם
הַקְדוּשׁ אֹת אַחֲרַת מִכְפֶּלֶה
פָּרַט לָזֶה.

וְאִם עַל גַּב שְׁמֵעֲרַת הַמִּכְפֶּלֶה
הִיְתָה וְדַאי, שֶׁהִיא מְעַרָה בְּתוֹךְ
מְעַרָה, אֲבָל עַל שֵׁם אַחַר
נִקְרָאת מְעַרַת הַמִּכְפֶּלֶה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר. וְאַבְרָהָם יָדַע,
וַיִּשְׁאַמֵּר לִבְנֵי חַת, כִּפְסָה אֶת
הַדְּבָר, וְאָמַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרַת
הַמִּכְפֶּלֶה, עַל שֵׁם שֶׁהִיא מְעַרָה
כְּפוּלָה, וְהַתּוֹרָה לֹא קָרָאָה לָהּ
אֶלָּא מְעַרַת שְׁדֵה הַמִּכְפֶּלֶה
כְּרֵאוּי.

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה אֶת
הַכֹּל שִׁימְצֵא הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמוֹ
שֶׁלְמַעֲלָה, וְלִהְדַבֵּיק זֶה עִם זֶה
שִׁיְהִיָּה כְבוֹדוֹ לְמַעֲלָה וּלְמַטָּה.
אֲשֶׁרִי חֲלַקְתָּם שֶׁל הַצְּדִיקִים
שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַתְרַצָּה
בָּהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וְה'
בְּרוּךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל רִבִּי
יְהוּדָה פֶּתַח, (תהלים סח) אֲשֶׁרִי
תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצַרְיָךְ.
הַפְּסוּק הַזֶּה נִתְבָּאֵר, אֲבָל אֲשֶׁרִי
הָאִישׁ שֶׁדְּרָכָיו כְּשֵׁרוֹת לִפְנֵי
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא
הַתְרַצָּה בּוֹ לִקְרָבוֹ אֵלָיו.

בֵּא רֵאָה, אַבְרָהָם הַתִּקְרַב
אֵלָיו, וַיִּתְשׁוּקְתוּ הִיְתָה כָּל יוֹם
בְּזֶה. וְלֹא הַתִּקְרַב אַבְרָהָם בְּיוֹם
אֶחָד אוֹ בְּפַעַם אַחַת, אֶלָּא
מְעַשְׂיוֹ קְרִיבָהוּ בְּכָל יָמָיו
מִדְּרָגָה לְדְרָגָה, עַד שֶׁהִתְעַלָּה
בְּדְרָגָתוֹ.

בְּשִׁהְיָה זָקֵן וְנִכְנַס לְדְרָגוֹת
עֲלִיּוֹנוֹת כְּרֵאוּי, שְׁכַתוֹב
וְאַבְרָהָם זָקֵן, וְאִזּוּ בָּא בַּיָּמִים,
בְּאוֹתָם יָמִים עֲלִיּוֹנִים, בְּאוֹתָם
יָמִים יְדוּעִים בְּסוֹד הָאֱמוּנָה.
וְה' בְּרוּךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל
שְׁמֵשׁ יוֹצֵאוֹת כָּל הַבְּרָכוֹת
וְכָל טוֹב.

דְּאִיְהִי מִכְפֶּלֶה. וְכֹלָא קְיַימָא כְּחַד, וּבְגִינִיָּה
קָאָמַר בְּאוֹרְחָ סְתִימִים ה' מִכְפֶּלֶה דְלֹא הָוִי
בְשָׂמָא קְדִישָׁא אֶת אַחֲרָא מִכְפֶּלֶה בַר אִיְהִי.

וְאִם עַל גַּב דְּמְעַרְתָּא כְּפִלְתָּא הוּוּהּ וְדַאי
דְּאִיְהִי מְעַרְתָּא גּוּ מְעַרְתָּא, אֲבָל עַל שׁוּם
אַחֲרָא אֲקָרִי מְעַרַת שְׁדֵה הַמִּכְפֶּלֶה כְּמָה
דְּאַתְמָר. וְאַבְרָהָם יָדַע, וְכַד אָמַר לִבְנֵי חַת פְּסִי
מְלָה וְאָמַר וַיִּתֵּן לִי אֶת מְעַרַת הַמִּכְפֶּלֶה, עַל
שׁוּם דְּאִיְהִי מְעַרְתָּא כְּפִלְתָּא, וְאוֹרִייתָא לָא
קָרִי לָהּ אֶלָּא מְעַרַת שְׁדֵה הַמִּכְפֶּלֶה כְּדָקָא
יְאוּת.

וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֹבֵד פְּלֵא לְאַשְׁתַּכַּח
הָאִי עַלְמָא פְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָא,
וְלֹא תִדְבַקָא דָּא בְּדָא, לְמַהוּי יְקָרִיָּה לְעִילָא
וְתַתָּא. זַפְּאָה חוּלְקִיָּהוּן דְּצִדִּיקָיָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אַתְרַעֲי בְּהוּ בְּהָאִי עַלְמָא וּבְעַלְמָא
דְּאַתִּי:

וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בַּיָּמִים וַיִּי בְּרוּךְ אֶת אַבְרָהָם
בְּכָל רִבִּי יְהוּדָה פֶּתַח (תהלים סח)

אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצַרְיָךְ, הָאִי קָרָא
אַתְמָר, אֲבָל זַפְּאָה הוּא בַר נֶשׁ דְּאוֹרְחוּי
אַתְכַּשְׁרֵן קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאִיְהוּ אַתְרַעֲי
בֵּיהּ לִקְרָבָא לִיָּה לְגַבִּיָּהּ.

תָּא חֲזִי, אַבְרָהָם אַתְקָרִיב לְגַבִּיָּהּ וְתַאוּבַתִּיָּה
דִּילִיָּה הוּוּהּ כָּל יוֹמוּי בְּהָאִי, וְלֹא אַתְקָרִיב
אַבְרָהָם בְּיוֹמָא חָדָא אוֹ בְּזַמְנָא חָדָא, אֶלָּא
עוֹבְדוּי קְרִיבּוֹ לִיָּה בְּכָל יוֹמוּי מִדְּרָגָא לְדְרָגָא,
עַד דְּאַסְתַּלַּק בְּדְרָגוּי.

בַּר הוּוּהּ סִיב וְעָאֵל בְּדְרָגִין עֲלֵאִין פְּדָקָא חֲזִי
דְּכַתִּיב וְאַבְרָהָם זָקֵן, וַיְכַדִּין בָּא בַּיָּמִים
בְּאִינּוֹן יוֹמִין עֲלֵאִין בְּאִינּוֹן יוֹמִין יְדִיעָאן
בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא. וַיִּי בְּרוּךְ אֶת אַבְרָהָם בְּכָל
דְּמַתְמֵן נְפָקִין כָּל בְּרָכָאן וְכָל טִיבּוּ.

אשריהם בעלי התשובה, שהרי
 בשעה אחת ביום אחד [בפעם אחת]
 ברגע אחד קרבים לקב"ה, מה
 שלא היה כף אפלו לצדיקים
 גמורים שהתקרבו לקב"ה בכמה
 שנים. אברהם לא נכנס באותם
 הימים העליונים עד שהיה זקן,
 כמו שנאמר. וכן דוד, שכתוב
 (מלכים א-א) והמלך דוד זקן בא
 בימים. אבל בעל התשובה מיד
 נכנס ונדבק בקב"ה.

רבי יוסי אמר, שנינו, המקום
 שבעלי התשובה עומדים בעולם
 ההוא, אין לצדיקים גמורים רשות
 לעמד בו, משום שהם קרובים
 למלך יותר מכלם, והם מושכים
 עליהם ברצון הלב יותר ובכח רב
 להתקרב למלך.

בא ראה, כמה מקומות מתקנים
 לקב"ה בעולם ההוא, ובכלם בית
 מושבים לצדיקים, כל אחד ואחד
 לפי דרגתו כראוי לו.

בתוב (תהלים סח) אשרי תבחר
 ותקרב ישפן חצריך, שהקדוש
 ברוך הוא מקרב אותם אליו,
 שעולים אותם הנשמות מטה
 למעלה ולהאחז בנחלתם שנתקנה
 להן. ישפן חצריך - אלו המקומות
 והדרגות שפחות, ומי הם? כמו
 שנאמר (זכריה א) ונתתי לך מהלכים
 בין העמדים האלה. זוהי דרגה
 בין קדושים עליונים.

ומי שזכאים לדרגה הזו הם
 שליחים של רבון העולם, כמו
 אותם המלאכים, ותמיד עושים
 שליחות ברצון רבונם, משום
 שאלו [התקדשו] תמיד בקדשה ולא
 נטמאו. כמו כן מי שנטמא בעולם
 הזה, הוא מושפך עליו רוח טמאה,
 וכשיוצאת ממנו נשמתו, מטמאים
 אותו, ומדורו בין אותם הטמאים,
 ואלו הם המזיקים של העולם.

בגוונא דא, מאן דאסתאב בהאי עלמא איהו משיך עליה רוח מסאב,

זכאין אינון מאריהון דתשובה דהא
 בשעתא חדא ביומא חדא ברגעא
 חדא (דף קכט ע"ב) קריבין לגבי קדשא בריך
 הוא, מה דלא הוה הכי אפילו לצדיקים
 גמורים דאתקריבו גבי קדשא בריך הוא
 בכמה שנין. אברהם לא עאל באינון יומין
 עלאין עד דהוה סיב כמה דאתמר. וכן דוד
 דכתיב (מלכים א א) והמלך דוד זקן בא בימים.
 אבל מאריה דתשובה מיד עאל ואתדבק
 ביה בקודשא בריך הוא.

רבי יוסי אמר תנינן אתר דמאריהון
 דתשובה קיימי ביה, בההוא עלמא,
 צדיקים גמורים לית לון רשו לקיימא ביה,
 בגין דאינון קריבין למלפא תיר מפלהו,
 ואינון משכי עליהו ברעותא דלפא תיר
 ובחילא סגיא לאתקרבא למלפא.

תא חזי, כמה אתרין מתוקנין ליה לקודשא
 בריך הוא בההוא עלמא, ובכלהו בי
 מותבי לון לצדיקים. כל חד וחד לפום
 דרגיה פדקא חזי ליה.

בתיב, (תהלים סח) אשרי תבחר ותקרב ישפן
 חצריך, דקדשא בריך הוא קריב לון
 לגביה דסלקין אינון נשמתין מתתא לעילא
 ולא תאחדא באחסנתיהון דאתתקנון להו.
 ישפן חצריך, אלין אתרין ודרגין לבר, ומאן
 אינון, כמה דאת אמר (זכריה א) ונתתי לך
 מהלכים בין העומדים האלה. והאי הוא
 דרגא בין קדישין עלאין.

ומאן דזכאין לדרגא דא, אינון שליחן
 דמארי עלמא כאינון מלאכין ועבדין
 שליחותא תדיר ברעותא דמאריהון, בגין
 דאלין [אתקדשו] תדיר בקדושה ולא אסתאבו.

בגוונא דא, מאן דאסתאב בהאי עלמא איהו משיך עליה רוח מסאב,